

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ

50

Brno 2009

PŘEHLED VÝZKUMŮ

Recenzovaný časopis
Peer-reviewed journal

Ročník 50
Volume 50

Číslo 1–2
Issue 1–2

Předseda redakční rady
Head of editorial board

Pavel Kouřil

Redakční rada
Editorial Board

Herwig Friesinger, Václav Furmánek, Janusz K. Kozłowski,
Alexander Ruttikay, Jiří A. Svoboda, Jaroslav Tejral, Ladislav Veliačík

Odpovědný redaktor
Editor in chief

Petr Škrdla

Výkonná redakce
Assistant Editors

Soňa Klanicová, Marián Mazuch, Ladislav Nejman, Olga Lečbychová,
Rudolf Procházka, Stanislav Stuchlík, Lubomír Šebela

Technická redakce, sazba
Technical Editors, typography Pavel Jansa, Ondřej Mlejnek

Software
Software

Spencer Kimball, Peter Mattis, GIMP Development Team 2008: GNU
Image Manipulation Program, 2.6.1
GRASS Development Team 2008: Geographic Resources Analysis
Support System, 6.3.0
Kolektiv autorů 2008: Inkscape, 0.46
Kolektiv autorů 2005: L^AT_EX 2_ε

Fotografie na obálce
Cover Photography

Fotografie levalloiského hrotu nalezeného při výzkumu paleolitické lokality Tvarožná-Za školou. Srov. studii P. Škrdlly a kol. obr. 5:1. Foto J. Špaček.

A photo of the Levallois point found in the Paleolithic site Tvarožná-Za školou. See the study of P. Škrdlly et. al. Fig. 5:1. Photo by J. Špaček.

Adresa redakce
Address

Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i.
Královopolská 147
612 00 Brno
E-mail: pv@iabrn.cz
Webové stránky s pokyny pro autory: <http://www.iabrn.cz/pv>

ISSN 1211-7250
MK ČR E 18648

Vydáno v Brně roku 2009

Copyright ©2009 Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i. and the authors.

a bermy byly součástí pevnostního systému Salzerovy re-duty 3, jedně ze tří lunet těhož jména postavených v 2. polovině 18. století v jižním předpolí vlastní olomoucké pevnosti (srov. Kuch *et al.* 2003; Michna 1997).

Výzkum bude dále pokračovat i v roce 2009.

Miroslava Plaštiaková

Literatura

- Kuch-Breburda, M., Kupka, V. 2003: *Pevnost Olomouc*. Dvůr Králové n. L.
 Michna, P. 1997: *Bastionová pevnost Olomouc. Od opevněného města k tereziánské pevnosti. Průvodce dějinami a expozicí*. Olomouc.

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), Salzer Redeute 3. Neuzeit. Barockfestung. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (K. Ú. OLOMOUC-MĚSTO, OKR. OLOMOUC)

Ulice 8. května 464, p. č. 248. Mladohradištní období, vrcholný středověk, novověk. Pohřebiště, opevnění, sídliště, město. Záchranný výzkum.

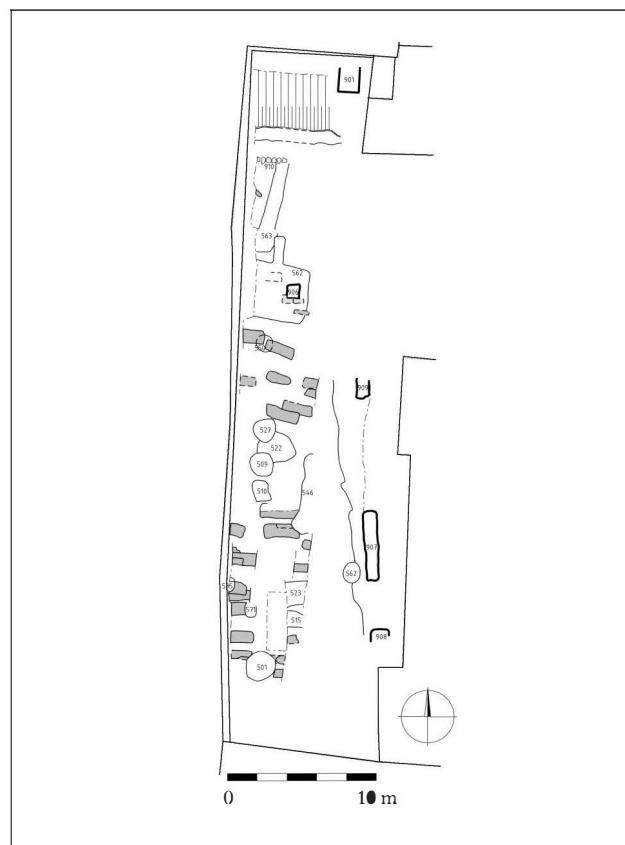
Souřadnice plochy výzkumu:

X	Y
1 121 207,98	547 254,52
1 121 208,71	547 246,01
1 121 252,49	547 249,79
1 121 252,39	547 256,35

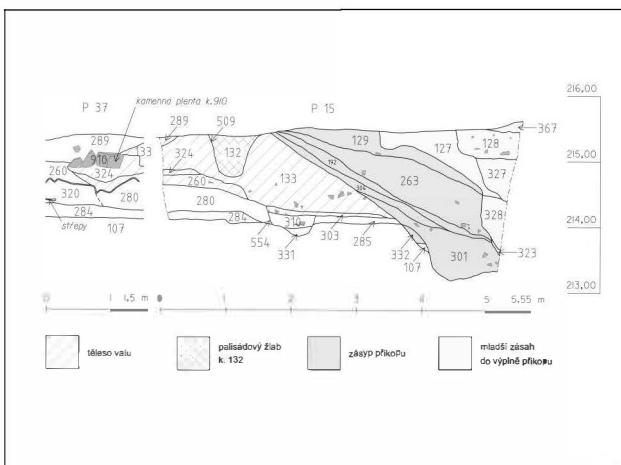
Od června 2008 byl prováděn záchranný archeologický výzkum v prostoru dvora Národního domu v Olomouci. Lokalita je situována v severozápadní části historického jádra města, 130 m severozápadně od chrámu sv. Mořice. Výzkum probíhal poněkud nezávisle, neboť výkopové práce (těžba zeminy bagrem) byly zahájeny bez předchozího oznámení příslušným orgánům a zjištěny byly zcela náhodně. Tento přístup stavebníka pak ovlivnil i další průběh výzkumu, kdy došlo k opětovnému bagrování na neprozkoumané ploše a neplnění podmínek dohody, kvůli čemuž byl vedením NPÚ, ú. o. p., v Olomouci výzkum dvakrát přerušen. Od června do konce roku 2008 byla archeologicky prozkoumána polovina dvora (cca 207 m²), přičemž ale přibližně polovina této plochy (jižní) byla již před zahájením výzkumu skryta bagrem tak, že zůstala pouze cca dvacet centimetrová vrstva nad podložím nebo bylo obnaženo přímo geologické podloží a prozkoumány tak mohly být pouze zahľoubené objekty, převážně hroby. Vzhledem k tomu, že výzkum dosud nebyl ukončen a není zpracován, jedná se o velmi předběžné shrnutí základních zjištění.

Nejzávažnější je zjištění nového mladohradištního pohřebiště v historickém jádru Olomouce a zachycení pozůstatků opevnění předcházejícího kamennému hradebnímu systému. Při záchranném výzkumu v roce 2008 bylo odkryto celkem 29 kostrových hrobů (obr. 100), hroby vybarveny šedě; obr. 102, 104, 105), z toho minimálně 6 dětských. Dětské hroby se koncentrovaly v severní části po-

hřebiště. Pohřebiště patrně pokračovalo dále východním směrem, neboť J. Wankel (1887, 78) uvádí nálezy lidských kostí asi osmi jedinců při stavbě Národního domu v r. 1887. V omezené ploše výzkumu bylo prozkoumáno 9 hrobů v úplnosti; západním směrem hroby pokračovaly pod sousední parcelu, hroby na východní straně zasahovaly pod plochu, která byla později vybagrována. V pěti případech byl zjištěn stratigrafický kontakt dvou hrobů. Zemřelí leželi naznak v natažené poloze hlavou k západu a pohledem na východ. Opačná poloha byla zjištěna pouze u jednoho jedince, zřejmě dítěte. V osmi případech byly zjištěny pozůstatky zetlelého dřeva – stopy po rakvi nebo dřevěném obložení. Až na výjimky byly hroby bez výbavy. V hrobě č. 1 ležel u levého boku zasnulý železný nožík, v hrobě č. 3 se nacházely 4 železné skoby se dvěma hroty, pozůstatky kování rakve nebo obložení hrobu. Nevylučujeme, že tato skutečnost souvisí se sociálním postavením zemřelých. Absence přesnějšího datovacího materiálu v podobě milodarů ovšem ztížuje chronologické zařazení pohřebiště, bude nutno vycházet ze stratigrafických vztahů se sídlištními objekty. Zásypy hrobů obsahovaly keramiku pravěkou a raně středověkou z 9.–11. století. Ve dvou případech byly hroby porušeny mladšími objekty odpadní funkce (k. 501 a 535) s keramikou datovanou do průběhu 2. poloviny 12. století. Podle stratigrafických vztahů a jejich datace tedy dobu užívání pohřebiště klademe do průběhu 12. stol., vzhledem k absenci milodarů v hrobech spíše do jeho 2. poloviny. Vzhledem k již větší vzdálenosti od původně románského kostela sv. Mořice a románské (?) rotundy nalezené

Obr. 100: Olomouc. Ulice 8. května. Celkový plán plochy záchranného archeologického výzkumu. Šedá barva – hroby. Abb. 100: Olomouc. 8. května. Str. Der Gesamtplan der Grabungsfäche. Die grau gefärbte Objekte – Gräber.

Obr. 101: Olomouc. Ulice 8. května. Profily P15 (západní profil čtverce A9) a P37 (navazující západní profil čtverce A8 – část) – řez valem (šrafováně) a příkopem (šedě). Abb. 101: Olomouc. 8. května. Str. Schnitte P15 (Quadrat A9) und P37 (Quadrat A8). Schrägiert – der Wallkörper, kariert – die Palisadenrinne, dunkelgrau – die Grabenfüllung, hellgrau – jüngere Störung der Grabenfüllung.

Obr. 102: Olomouc. Ulice 8. května. Hrob 8 zasahující do později vybagrované části dvora (foto NPÚ, ú. o. p. v Olomouci). Abb. 102: Olomouc. 8. května. Das Grab 8 in der später zerstörten Fläche (Foto NPÚ, ú. o. p. in Olomouc).

Abb. 102: Olomouc. 8. května. Das Grab 8 in der später zerstörten Fläche (Foto NPÚ, ú. o. p. in Olomouc).

při výzkumu OD Prior v 70. letech 20. století nepředpokládáme, že by objevené pohřebiště náleželo k těmto sakrálním stavbám.

Dalším, v Olomouci unikátním nálezem je zachycení pozůstatků opevnění, bohužel zatím prozkoumaného v omezené míře, neboť část byla porušena novověkými a recentními výkopy (např. odpadní stoka zahloubená až na podloží) a část dosud nebyla zkoumána. V severní části zkoumané parcely se nacházelo tělosovalu, sestávající z prostého hliněného násypu, a příkop, vedoucí západovýchodním směrem (řez situací s vyznačenými hlavními komponenty viz obr. 101). Před budováním valu zřejmě došlo k úpravám prostoru, byly zjištěny koncentrace s mazanicí a vypálenou hlínou nebo jamka vyplňná uhlíkatými uloženinami. Opevnění bylo podle keramiky nalezené v tělese valu a stratigrafických vztahů s předchozími aktivitami na lokalitě vybudováno v samém závěru 12. nebo počátku 13. století. Val byl na jižní (vnitřní) straně zpevněn kamennou plentou (910, obr. 103). V západovýchodní linii vrcholové partie valu se táhl žlab, na profilu ve tvaru U, vyplněný štěrkem (zjištěná hloubka 0,63–

Obr. 103: Olomouc. Ulice 8. května. Zbytky kamenné plenty 910 při jižní straně valu (foto NPÚ, ú. o. p. v Olomouci).

Abb. 103: Olomouc. 8. května. Reste der Steinmauer 910 an südlicher Wallseite (Foto NPÚ, ú. o. p. in Olomouc).

Obr. 104: Olomouc. Ulice 8. května 21. Hrob 21 nad pravěkým objektem 550 (foto NPÚ, ú. o. p. v Olomouci). Abb. 104: Olomouc. 8. května 21. Das Grab 21 über der Grube 550 (Foto NPÚ, ú. o. p. in Olomouc).

0,75 m, šířka u dna 0,35–0,5 m, na povrchu 0,8–0,9 m). Pravděpodobně se jedná o pozůstatek dřevěného palisádového opevnění na koruně hradiště. Příkop na severní straně valu byl zasypan nejpozději ve 14. století (dle keramiky v zásypu), pravděpodobně v souvislosti s budováním kamenných městských hradeb (jako městské hradiště je r. 1331 označován úsek opevnění Předhradí nad Jakubským mlýnem; Kuča 2000, 595).

V období vrcholného středověku lokalita již fungovala jako součást klasické středověké městské parcely – podél východní strany zkoumané plochy se táhl objekt vyplněný organogenní uloženinou s množstvím dochovaných nálezů (kůže, dřívka, větvíčky jehličnanů apod.).

Geologické podloží tvořil štěrk a štěrkopísek s povrchem mírně klesajícím od jihu k severu (214,56–213,79 m n. m.). V jihozápadní části dvora byla zjištěna také přítomnost světlého modrošedého jílu.

Zánik mladohradistního pohřebiště zřejmě souvisí se změnou využívání prostoru a následným budováním opevnění. I když není jisté, komu patřilo zkoumané území, V. Richter i J. Bláha (1995, 8, 10) poukazují na fakt, že až do r. 1248 (listina Václava I. o směně majetku

Obr. 105: Olomouc, Ulice 8. května, 21. Dětský hrob 32 (foto NPÚ, ú. o. p. v Olomouci). *Abb. 105: Olomouc, 8. května, 21. Das Kindergrab 32 (Foto NPÚ, ú. o. p. in Olomouc).*

s biskupem Brunem) brání lokačnímu záměru vyměření Horního náměstí církevní pozemkový majetek v okolí kostela sv. Mořice.

Hana Dehnerová, Jan Grégr, Pavel Šlézar,
Václav Tomka, Petr Večeřa

Literatura

- Bláha, J. 1995:** Ke genezi Horního náměstí. In: P. Zatlukal (ed.): *Horní náměstí v Olomouci*. Olomouc, 7–14.
Kuča, K. 2000: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, IV. díl*. Praha.
Wankel, J. 1887: Kolové stavby v Olomouci. *Časopis Vlasteneckého spolku muzejního v Olomouci* 4, 68–81.

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), 8. května. Jüngere Burgwallzeit, Hochmittelalter, Neuzeit. Gräberfeld, Befestigung, Siedlung, Stadt. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (K. Ú. KLÁŠTERNÍ HRADISKO, OKR. OLOMOUC)

Sušilovo náměstí 4, p. č. 9/1. Středověk. Sídliště akitivity. Záchranný výzkum.

V souvislosti s rekonstrukcí domu byl proveden v dubnu až červnu 2008 archeologický dohled spojený s dokumentací nálezové situace při výstavbě nových inženýrských sítí. Místo nálezu je na ZM ČR 1:10 000, list 24-22-15, rok vydání 1998, 13 mm od Z s. č. a 14 mm od J s. č. V místě nového severního vstupu do suterénu budovy byla v hloubce 1,90 m od současného povrchu získána tuhová keramika charakteristická pro 2. pol. 12. a 13. století.

Ladislav Kaiser

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), Sušilovo Platz 4, Parzelle Nr. 9/1. Mittelalter. Siedlung. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (K. Ú. KLÁŠTERNÍ HRADISKO, OKR. OLOMOUC)

Ulice U Hradiska, p. č. 57/23. Středověk. Sídliště. Záchranný výzkum.

Záchranný výzkum byl vyvolán terénními úpravami v souvislosti s výstavbou parkoviště situovaného západně od budovy č. p. 42. Zkoumána plocha o rozloze 8 × 10 m je na ZM ČR 1:10 000, list 24-22-14, rok vydání 1998, mezi body (mm od Z s. č.: mm od J s. č.) 462:57, 463:57, 462:56, 463:56. Vrstva ornice o mocnosti 0,35–0,40 m, která nasedala na podloží tvořené prachovou jílovitou hlínou, obsahovala zlomky keramiky typické pro 12. a 14.–15. století (pravěké nálezy viz kapitola Doba bronzová).

Ladislav Kaiser, Petr Večeřa

Resumé

Olomouc (Bez. Olomouc), U Hradiska Str. Früh- bis Spätmittelalter. Siedlung. Rettungsgrabung.

OLOMOUC (K. Ú. NOVÁ ULICE, OKR. OLOMOUC)

Ulice Marie Pospíšilové. Novověk. Kulturní vrstva. Záchranný výzkum.

Dne 9. 5. 2008 byl proveden záchranný výzkum formou dohledu při hloubení výkopu nové kanalizace v úrovni vchodu domu č. 441/1, který stojí v ulici Marie Pospíšilové. Dohled byl realizován v jihozápadní části této ulice v úseku mezi šachtami Š 1 a Š 2. Identifikace lokality na mapě ZM ČR (M 1 : 10 000) – číslo listu 24-22-19: Z 335 – J 208. Vzdálenosti jsou uvedeny v milimetrech od západní (Z) a jižní (J) sekční čáry.

Úroveň dna výkopu pro pokládku kanalizační roury byla přibližně o 5 metrů níže než asfaltový povrch komunikace, přes kterou byla kanalizace hloubená. Nově budovaná kanalizace částečně vedla v trase kanalizace staré. Síťka výkopu pro pokládku nové kanalizace byla 1,70 m. V době dohledu byl výkop zčásti zasypán, hlonka činila 2,30 m. Informace o stratigrafické situaci, která byla ve větší hloubce než 2,30 m (měřeno od povrchu vozovky), byly získány od pracovníků ze stavby.

V době dohledu byla pozorována tato stratigrafická situace: povrch tvoří vrstva asfaltu o mocnosti 0,16 m. Pod asfaltem se nachází vrstva šedého štěrků s příměsi asfaltu o mocnosti 0,26 m. Pod štěrkem byla pozorována vrstva štěrkopísku žluté barvy o mocnosti 0,36 m s valounky do velikosti 0,05 m. Pod štěrkopískem ležela vrstva jílovité hlíně světlé hnědožluté barvy o mocnosti cca 2,04 m. V této vrstvě byly zjištěny nahodile velké kameny, středně velké zlomky cihel a lidské kosti, které se nacházely